

У світі вічного умиротворення (Цикл)

Інна Рябченко

Зазеленіє поле моєї долі

Коли вечірнє небо
Схиляється до землі
І вмовкає галас,
Я передаю, Отче, в Твої руки
Мій дух.
Коли біда косить жито
Моїх світлих днів,
Звертаючись до Тебе,
Я знаю, що від Твоїх
Благословенних рук
Навіть
Скошена стерня
Згодом зазеленіє на полі
Моєї долі.
Коли моя душа
Переповнена радістю —
Я кличу Тебе
В її барви:
Отче, я передаю в Твої руки
Мій дух.

Храм

Маленький вогник
Воскової свічки
Торкається моєї долоні
І зігріває своїм — Твоїм теплом
Мою зальодянілу душу,
Перетнувши цим теплом
Чорні нитки потойбіччя,
Що спокусливо оселилися в ній.
Я молюсь Тобі, Господи Всевишній,
Дивлячись на Твої

Сяйнозаспокійливі образи
І відчуваю у своїм серці
Хвилююче світло прощення.
Я молюсь
І не прошу —
Нічого.

Втішення згорьованої душі

Усе Твоє у цьому світі,
У світі вічного умиротворення:
І клітковина зеленого листа,
Яке шелестить Твоїм голосом,
І відчайдушний аромат
Розхристаних на вітрі цвітінь,
Що розсипають Твоє сім'я,
І щебет цьогорічних
Жовторотих пташенят,
Щебет, що прилипає
До неодягненого в хмари неба,
І скрип широкоплечих дерев,
Що протикають розріджений простір
Гольчатим віттям,
Тягнучись до Тебе,
І затишок долин,
Що з часів Едему
Тчуть трав'янисту пряжу пасовищ
— усе Твоє!

Зцілитель

Боже благословіння
Цілющою силою торкається
Незайманого дівочого лона землі,
Зігріваючи її сонячним теплом,
Загортаючи її життєвий трепет
В обійми досконалого вітру,
Зрошуючи її виснаженість
Благодатним дощем.
Отче, своєю десницею

Ти благословляєш на плідність
Її жіночність,
Материнство.

Освячення

Обмий мене, Господи,
Мої думки і плоть мою
До схід сонця
Кров'ю, що скапує з Твого серця,
Аби освятилось світання
Моїх невибагливих надій.
Обмивши, обітри, Господи,
Свіжу вогкість
Пречистим подолом хітона,
Щоб моя стомлена
Стражденна душа
Відчула Твій спокій,
Твою любов.